

BESZÉD ELŐTT
TANÚSÁGTÉTEL
AZ ÉLETÜNKKEL

Életige

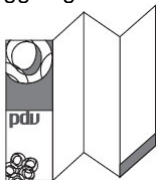
2008. Február

Chiara Lubich magyarázatával

1.
Kivágni

2.
Behajtani négy
részre
függőlegesen

3.
Behajtani két
részre
vízszintesen

totta a tanítványokat, ezért meghívta őket, hogy adják át másoknak is a kapott és életté váltott tanítást.

Társadalmunknak ma különösen is szüksége van arra, hogy megismerje az evangélium igéit, és engedjen azok átalakító erejének.

Hagynunk kell, hogy Jézus ma is ezt ismételje:

- ne gerjedjete haragra testvéreitekkel szemben;
- bocsássatok meg, és akkor nektek is megbocsátanak;
- mondjatok igazat, úgy, hogy ne kelljen esküdnötök;
- szeressétek ellenségeiteket;
- vegyétek észre, hogy egyetlen Atyátok van, és mind testvérek vagytok;
- tegyétek meg testvéreiteknek mindazt, amit szeretnétek, hogy ők is megtegyenek nektek.

Ez a mondanivalója a „hegyi beszéd” gondolatainak. Ha ezt megélnénk,

elég lenne ahhoz, hogy a világ megváltozzon.

Jézus minket is arra hív, hogy hirdessük evangéliumát, de mielőtt „tanítanánk”, azt kéri, hogy „tartsuk is meg” szavait.

Ahhoz, hogy hitelesek legyünk, az evangélium „szakértőivé” kell válnunk, „élő evangéliummá”. Csak így tehetünk tanúságot róla az életünkkel, és taníthatjuk szavainkkal.

Hogyan élhetjük legjobban ezt az igét?

Hagyjuk, hogy Jézus tanítson meg erre minket! Hívjuk Őt magunkba és magunk közé kölcsönös szeretetünkkel! Így Ő sugallhatja majd, hogy milyen szavakkal közeledjünk az emberekhez. Ő mutatja meg az utat, és Ő tárja ki a kaput, hogy testvéreink szívéig juthassunk, és tanúságot tegyünk Róla mindenütt, a legnehezebb körülményekben, a legkiszámbab helyzetekben is.

Így azt fogjuk látni, hogy a világ – a világnak az a része, ahol élünk – átalakul, összhangra, megértésre, békére talál.

Az a fontos, **hogy kölcsönös szeretetünk által** élőn tartunk magunk között az Ő jelenlétét, és készségesen **hallgassunk hangjára**, lelkiismeretünk hangjára, mely mindig megszólal, ha el tudjuk hallgattatni a többi hangot.

Történt egyszer,
hoggy... ..

Az osztályunkban van egy fiú, akivel nem szeretek viccelődni és játszani sem, mert amikor a tanár felettet, beszélésével gyakran nevetségessé tesz az osztály előtt. Mikor a legutóbb ez történt, kerestem az alkalmat, hogy bosszút álljak. A szóbeli vizsgákra az osztályunkat különböző termekbe osztották szét. Miközben a barátnőmet kerestem, hallottam, hogy ennek a fiúnak a termében a tanár elkezdte a vizsgákat, és éppen az ő nevét szólította. A fiú viszont ezt nem hallotta, mivel a barátaival beszélgetett. Ime! Itt az alkalom a bosszúra. Bennem egy hang azt súgta, hogy értesísem, hogy a tanár behívta. Egy másik hang viszont azt, hogy ne szóljak neki. A két hang kavardott bennem, majd beugrott, hogy a második hang az, amely nem akar békét, és nem győzhet rajtam. Visszaemlékeztem az Evangéliumnak arra a mondatára, ami ezt mondja: „tegyétek meg testvéreiteknek mindazt, amit szeretnétek, hogy ők is megtegyenek nektek”. Persze, hogy én is azt szeretném, hogy ő is értesítsen, mikor engem hívnak be. Tehát így tettem. Ő megköszönte nekem, én meg nagyon örültem, mert azon a nap a béke magja el lett vetve közöttünk és az osztályunkban is.

Severina - Burkina Faso

